

ואין להעשר לא ינקה, מושום שלא רצה להשתדל בתורה, שהיא החיים של העולם הזה והחיים של העולם הבא. עכשו שהיא השרה להשתדל בתורה - נשתקה.

פתח אותו האיש בסוד החולם ואמר, ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם להם וגוי. ויזכר יוסף את החלומות, וכי לפחות יוסף אמר אז זכר להם אותן החלומות שחלם להם, ומה הוועיל לו אלו לא הזפיר להם, שהרי יוסף היה חכם, ובתוב כל ערום יעשה בראות וכיסיל יפריש אולת?

אבל כיוון שראה מהם באו ומשתחרים לו אפיקים על הארץ, אז נזכר ממה שחלם להם בשתייה עמהם, שפטות ונהנה כמה אלמתי ו גם נאבה ונהנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי. אמר יוסף בשעה שראה שכורעים אחיו לפניו, שפטות ויבאו אחוי יוסף וישמחו לו אפיקים ארץ, אז ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם, שהרי ראה מהם קניינים. עוד, ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם - זכר אותן, מושום שאין שכחה לפניו בקדוש ברוך הוא. שהרי חלום שהוא טוב, צריך אדם להזמיןו, שלא ישכח, וכן מתקנים, שהרי כמו שנשכח לפני האדם, כה נשכח עליו.

בא ראה, חלום שלא נופר, באגרת שלא נקרה. ובא ראה, מושום שלא נזכר, כמו שנשכח הפיר אותו. ועל זה, מי שנשכח מפניו חלום ולא ידע אותו, לא עומד עליו להתקנים. ומושום זה יוסף היה זכר את חלומו, כדי להתקנים, מושום שלא ישכח חלום מפניו לעוזם, והיה תמיד מצפה לו. ויאמר אלהם מרגלים

יאן להעשר לא ינקה, בגין דלא בעא לאשפידלא באורייתא, דאייה חיין דעתמא דין, וחיין דעתמא דאתמי. השטא דאייה שעפה לאשפידלא באורייתא, נשתקה. בטהה והוא גברא ברזא דחלמא ואמר, ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם להם וגוי. ויזכר יוסף את החלומות, וכי יוסף אמרי (נ"א אחר או) אדרבר לון איינון חלומות דחלם להו. ומה סגיא ליה אלו לא אדרבר להו, דהא יוסף חפים הוה, ובתיב, כל ערום יעשה בדעת וכיסיל יפרש אולת.

אבל, בגין דחלמא דאיינון אהו, וסגדاي ליה אפין על ארעה. בדין אדרבר ממה דחלם להו, בד הוה עמהון. דכתיב, והנה כמה אלמתי וגם נאבה והנה תסבינה אלמותיכם ותשתחווין לאלמתי. אמר יוסף בשעה דחלמא דכרעין אחוי קמיה. דכתיב, ויבאו אחוי יוסף וישתחוו לו אפיקים ארצתה, בדין ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם. דהא חמא דהוו מתקיני.

זה, ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם, אדרבר לון. בגין דלית נשוי קמי קדשא בריך הוה, דהא חלמא דאייה טבא, בעי בר נש לאדרבר ליה דלא יתנשי, ובדין אתקינים. דהא כמה דאתנשי קמיה דבר נש, הבי אתנשי עליה.

הא חזי, חלמא דלא אתרפער, באגרתא דלא מהקראי, ותא חזי, בגין דלא אדרבר, במאן דלא ידע ליה. ועל דא, מאן דאתנשי מגניה חלמא ולא ידע ליה, לא קיימה עליה לאתקינמא. ובגין דא יוסף הוה דכיר חלמיה, בגין לאתקינמא. בגין דלא יתנשי חלמא מגניה לעלם, והוה מחייב ליה פדר.